

మా ఊరు విశాఖపట్నం, కృష్ణారాయ పురం గ్రామము. మా ఇంటి ఇలవెల్పు దేవాది దేవుడు, కోరిన వరాలు ఇచ్చే కల్ప తరువు శ్రీశ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి. ఆయన మహిమ వర్ణించ నలవి కానిది.

మా నాన్నగారికి అమ్మగారికి శ్రీస్వామి వారు అంబే చాలా అభిమానము. నాకు శ్రీస్వామివారి గురించి చాలా కబుర్లు చెప్పతూ యుండెడివారు. కాని నాకు దేవుడంటే పెద్దగా నమ్మకం లేదు. మా నాన్నగారు చెప్పినా విన నట్లు నటించేదానను.

1999 వ సంవత్సరములో నేను ఇంటర్మీడియట్ పాస్, మెడికల్ ఎంట్రన్సు వ్రాశాను. నేను చాలా కష్టపడి చదివాను. మా కాలేజీలో నాకు తప్పకుండా మెడికల్ సీటు వస్తుందని అందరూ భావించారు. ఆ సంవత్సరములో Armed Forces Medical Course కు కూడా వ్రాత పరీక్ష వ్రాశాను. మెడికల్ ఎంట్రన్సులో వుంచి రాంకు రాకపోవడంవలన నేను చాలా బాధపడ్డాను. మానాన్నగారు ధైర్యం చెప్పారు. నాన్నా! నీవు బాధపడకు. ఆ కలియంగ ధైవం నిన్ను కాపాడుతారు అని. మానాన్నగారి మాటను పట్టించుకోలేదు.

తరువాత బి.ఎస్.సి., లో చేరాను. ఆ తరువాత వ్రాత పరీక్షకు Armed forces medical courses గురించి వెళ్లాము. అక్కడనుండి పూరి - జగన్నాద్ వెళ్లి అక్కడ దర్శనము చేసుకొని ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము.

2,3, నెలల తరువాత వ్రాత పరీక్ష పాసయినట్లు పర్తమానము వచ్చింది. మెడికల్

శ్రీ వేంకటేశ్వర లీలలు

అక్కామినేషన్ గురించి బెంగుకూరు రమ్మనమని ఉత్తరము వచ్చింది. మా నాన్నగారి ఆనందం అంచులు దాటినవి. నేను కాలేజి నుండి వచ్చినప్పటికీ మానాన్నగారు ఆ విషయాన్ని తెలియజేశారు. ఇది అంతయూ శ్రీ స్వామివారి కరుణా కటాక్షములేనని

శ్రీస్వామివారు అంబే భయము మొదలైనవి. ఎందుకంటే అతని ఎడల ఏదైనా తప్పు చేస్తున్నానోమోసని నా మనస్సు పులితపించి పోయేడిది. బెంగుకూరులో వారంరోజుల అనంతరం అక్కడ Provisionally Selected అని చెప్పారు.

మా నాన్నగారు, అమ్మగారు నాన్నా! చూసావా? శ్రీస్వామివారి లీలలు. ఇప్పటికైనా శ్రీస్వామివారిని నమ్ముతావా? లేదా? అని అడిగాను. నాకు నోటి మాట రాలేకపోయింది. ఆ ఆనందాన్ని తట్టుకోలేక నేను నా తనివి తీరా ఏడ్చాను. ఎందుకంటే నా చిన్ననాటినుండి ఇంతవరకూ శ్రీస్వామివారిని నమ్మకుండా అశ్రద్ధ చేశాను. అందుచేత నా మనస్సు పులితపించి బాధతో నేను చేసిన తప్పుకు, స్వామిని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు ఏడ్చాను.

ఇప్పుడు నేను కలకత్తాలో వుంటున్నాను. గత సం శ్రీస్వామివారిని దర్శించాను. ఈ సం కాలినడకన వెళ్లి స్వామివారిని దర్శించాను. స్వామివారి కరుణా కటాక్షాలు లేనట్లయితే నేను ఈ ఉన్నత స్థితికి వచ్చేదానిని కాదు. ఇదంతా ఆ స్వామిలే!

నమ్మాను. నాకు శ్రీస్వామివారి ఋణమువలన తీర్చుకోవాలి అర్థం కాలేదు.

మానాన్నగారు, అమ్మగారు కలిసి అందరవూ బెంగుకూరు నుండి తిరుపతి వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నాము. బెంగుకూరు మెడికల్ ఇన్స్టిట్యూట్ తరువాత నాకు

స్వామిలీల
కుమారి అపర్ణ చిట్టి
వేపగుంట

